

پژوهشی اثر علفکشهاي گلیفوزیت و تو فور دی + ام ت پ آ در کنترل رشد پاجوش زیتون

سید حسین ناظر کاخکی، محمود عظیمی و مجید گلمحمدی^۱

^۱-محققین مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان زنجان

پاجوشها در درخت زیتون بعنوان یک مصرف کننده (Sink) قوی عمل کرده و با میوه‌ها برای جذب آب و عناصر غذایی رقابت می‌کنند، بنابراین پاجوشها قسمتهای زایدی هستند که رفتارشان مشابه علفهای هرز می‌باشد. این تحقیق از سال ۱۳۷۹ به مدت ۴ سال در منطقه طارم - زنجان اجرا گردید. طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با ۵ تیمار، ۲ تکرار و ۴ درخت در هر کرت پیاده شد. تیمارها عبارت بودند از: ۱- شاهد (عدم کنترل)، ۲- حذف کامل پاجوش (اواسط ارديبهشت)، اواخر خرداد و اوایل مرداد، ۳- گلیفوزیت 41% SL به میزان ۱/۱۵ (۶ لیتر در هکتار) + سبتوویت ۰/۰۵ (۱/۵ لیتر در هکتار)، ۴- گلیفوزیت 41% SL به میزان ۰/۲ (۸ لیتر در هکتار) و ۵- تو فور دی + ام ت پ آ (2 ۵/۶۷% SL لیتر در هکتار). صفات مورد ارزیابی در این طرح شامل تعداد و طول رشد پاجوش، وزن تر و خشک پاجوش،

تعداد و طول رشد شاخه نورسته، وزن تر و خشک ۵۰ میوه، نسبت گوشت به هسته و درصد روغن بود. نتایج نشان می‌داد که تمام تیمارها نسبت به شاهد توانسته اند باعث کاهش تعداد پاجوشها شوند و تیمارهای تو فور دی + ام ث پ آ و گلیفوزیت + سیتوویت بیشترین تاثیر را در کاهش تعداد پاجوشها داشته اند و تیمارهای حذف کامل پاجوش، تو فور دی + ام ث پ آ، گلیفوزیت + سیتوویت و گلیفوزیت نقش موثری در کاهش طول پاجوشها داشتند. تیمارهای حذف کامل پاجوش، تو فور دی + ام ث پ آ و گلیفوزیت + سیتوویت باعث کاهش وزن تر و خشک پاجوشها شدند. در تعداد شاخه‌های نورسته بین تیمارها اختلاف معنی داری مشاهده نشد. تیمارهای حذف کامل پاجوش و گلیفوزیت باعث افزایش طول شاخه‌های نورسته شدند. تیمارها روی پارامترهای وزن تر و خشک ۵۰ میوه، نسبت گوشت به هسته و درصد روغن نقش موثری نداشتند و بین تیمارها اختلاف معنی داری مشاهده نشد. بین طول شاخه‌های نورسته و تعداد، طول و وزن خشک پاجوشها رابطه معکوس مشاهده می‌شود که با افزایش تعداد، طول و وزن خشک پاجوشها از طول شاخه‌های نورسته کاسته می‌شود. با توجه به نتایج بدست آمده سوم تو فور دی + ام ث پ آ، گلیفوزیت + سیتوویت و گلیفوزیت برای کنترل پاجوشهای زیتون توصیه می‌شود.